

Bris Mila & The Akeidah

Timing is all important when it comes to a *bris mila*. The *Torah* ordained that this *mitzvah* be performed on the eighth day after the birth of a male child. This timing is so important that the procedure is even *דוחה שבת*. Not only is the day important, but even the time of day, which is why under normal circumstances, the *halacha* demands that we perform this *mitzvah* as early as possible on the eighth day. (זריזין מקדימין למצוות.)

However, there are times when we postpone the performance of this *mitzvah*, even on the eighth day. Such is the case when a *bris* is scheduled to be held on *Rosh Hashana*;

in that situation the law is that we should perform this great *mitzvah* immediately before sounding the *shofar*. The reason given for this is based on one of the *Selichos* that we say: זכור ברית אברהם: ועקדת יצחק. Which indicates that *bris* should precede the *Akeidah*, which we memorialize by sounding the *shofar*. (See also *Mishna Berura* ס' תקפ"ד סעי' ד' סי' ק יא who brings down another reason for the precedence of *Mila* to *shofar*—כרי שיהיה ביום זכות המילה בעת תקיעת השופר which is a source that ALL those who are present by a *bris mila* get a *Zchus* in the *mitzvah* of *Bris Mila*.)

Why, indeed, is the covenant act of *bris mila* given preference to the reminder of the *akeidah* which plays such a prominent role on *Rosh Hashana*? One can add, that even though it is the eighth day, and that is the time of the *mitzvah* of *mila*, but that day's *mitzvah* (*shofar*-מצות היום) should take precedence. And yet, we are told to perform the *mitzvah* of *mila* before the *mitzvah* of *shofar*. What is so special about *Bris mila*?

Bris mila is given preference to the reminder of the akeidah

The bris mila represents the willingness to live one's life in a manner which fulfills the Bris

מילת בריכה

VOL #10
TISHREI 5782

cial about *Bris mila*?

The *Akiedah* represents the willingness of *Avraham* to fulfill *Hashem's* will. Even if it meant giving up the life of his child. This was the ultimate act of *קידוש השם*. It represented the supreme sacrifice of offering one's son as a *korban*. It is interesting to note that the performance of the *mitzvah* of *bris mila* is also compared to the offering of a *korban* on the *Mizbayach*. The לישון used in the *Aruch HaShulchan* (Y"D 265) is "the lap of the *sandek* is comparable to a *mizbayach*, and the infant being circumcised is compared to a *korban*." We now see that there is a

strong link between *bris mila* and the *Akeidah*. The question still remains, as to why we should give precedence to the former over the latter.

In Judaism, there is a basic concept called *Mesiras nefesh*. Meaning total commitment on the part of an individual to fulfill the will of *Hashem* or to sacrifice oneself on behalf of another. When a Jew is committed to his faith, he is prepared even to offer his life on behalf of that faith. Throughout the ages, Jews have been executed and burned at the stake rather than deny their belief in *Hashem* and His *Torah*.

This special willingness can be traced to the act of *Avraham* and *Yitzchok* when the father brought his son as a sacrifice and the son consented to be offered as *קרבן לה'*. It is this act which we commemorate every *Rosh Hashana* when we sound the *shofar*, for the *shofar* is symbolic of the ram which was offered in the place of *Yitzchok*.

However, as important and significant as the *shofar* is, even greater is the lesson of *bris mila*. Whereas the *Akeidah* represents willingness, if need be, to die for the sanctification of *Hashem's* name, the *bris mila* represents the willingness to live one's life in a manner

Wishing our readers and all of Klal Yisroel לשנה טובה תכתבו ותחתמו לאלתר חיים טובים

R' Azi Deutsch
Your1mohel@gmail.com
052-765-9459

מרו רה"ז הר"י גרשון אדלשטיין זמרו שר התורה הנרח"ק שליט"א בברית

which fulfills the *bris* entered into by *Avraham* and his descendants. It is more difficult to live a *Torah* life under all circumstances, than to be willing to die *על קידוש השם*. That is why *ברית אברהם* takes precedence over the *Akiedah* of *Yitzchok*.

We can now appreciate the relationship between *Bris Mila* and *Rosh Hashana*, and we can also understand more fully the sequence of the *Tefilla*- יצחק ועקדת אברהם. We give precedence to the *bris* over the *Akiedah* because our commitment to live a covenant life, based on *Torah*, is a greater challenge than a Jews willingness to give up his life for *Hashem*.

IN THIS ISSUE

- Bris Milah & The Akeidah
- Dvar Halacha- Father and Son with Different Minhagim- רבי יצחק זילברשטיין שליט"א
- What's the Halacha?
- ויקרא שמו בישראל...
- Mila Mysteries- Akeida and Candles
- A Nice Vort for a Bris- Pinchas and Brisi Shalom
- מנעשה שהיה כך היה - Waiting 25 years for such a bris; Stopping the Sun for a Bris
- Secret Segulos

דבר הלכה

אביו מל את בנו לפי שיטה אחת ולפי שיטת בנו אינו מהול

רבי יצחק זילברשטיין שליט"א

מתוך ספר "מילה שלמה" (עמ' תקב)

שאלה מעשה בראובן שגולד לו תינוק במוצאי יום ראשון, כעשרים דקות לאחר שקיעת החמה ראובן היה שייך לקהילה הנהוגת כשיטת ר"ת אף לקולא, ומל את בנו ביום ראשון בשבת כשיטת רבותיו הסבורים שבנו נולד ביום ראשון לפני השקיעה. כשגולד בנו, שלא אביו אותו ללמוד בישיבות... שכל רבותיו נוהגים כשיטת הגאונים, הסבורים דמי שגולד עשרים דקות לאחר השקיעה דינו כגולד ביום שלמחרת. נמצא שלפי דבריהם זה בן נימול תוך זמנו, וצריך לחזור ולהטות לו דם ברית וכמו שפסק הש"ך יו"ד סימן רסב סק"ב. וכן הכריע בערוך השולחן שם, וכעת הבן הזה החל לנהוג כמנהג רבותיו ראשי הישיבות בכל ענייניו, ונא לשאול האם צריך לחזור ולהטות דם ברית או שמכיון שאביו נהג על פי רבותיו, אין צריך לחזור ולהטות.

תשובה נראה שאין הבן צריך הטפת דם ברית, משום שמצות מילה מוטלת על האב והאב הרי נהג כדיון. ורק כאשר האב לא מל את בנו חייב הבן למול את עצמו כשגולד, ובנידונו שהאב מל כדיון וכשיטת רבותיו לא נוצר על הבן חיוב חדש להימול כשגולד.

והנה במסכת יבמות דף יג ע"א נאמר בית שמאי מתירין הצרות לאחים, כלומר ב"ש מתירים לצרת ערוה להתייבם לאחיו, ובית הלל אוסרים, נתייבמו בית שמאי מכשירין ובית הלל פוסלין, אע"פ שאלו אוסרים ואלו מתירין אלו פוסלין ואלו מכשירין לא נמנעו בית שמאי מלישא נשים מבית הלל ולא בית הלל מבית שמאי. ופרש"י שאע"פ שבני הצרה שנתייבמו כב"ש ממורים הם לבי"ה שהרי באיסור אשת אח היא עליהם, ואשת אח כברת ובני עריות שהן חייבי כריתות ממורים הם אפ"ה לא נמנעו ב"ה מלישא נשים מב"ש לפי שהיו מודיעים להם אותן הבאות מן הצרות ופורשים [וכן מבואר בגמ' שם דף יד ע"א למ"ד ש"ש עשו כדבריהם] עכ"פ מבואר שאע"פ דמי שייבם עשה על פי רבותיו וקיים בזה מצוה מהתורה, בכל זאת לפי השיטה החולקת יש לבנו דין של ממזר ואם כן אולי ה"ה בנידונו אע"פ שנהג האב כדיון על פי רבותיו בכל זאת אולי הבן צריך עתה להטות דם ברית. ונראה שאינו דומה נידונו לגמ' ביבמות דבמילה

המצוה מוטלת רק על האב, ואם האב קיים את המצוה לפי שיטתו הרי שכבר נתקיימה המצוה, ואין מקום לקיים יותר מצוות מילה כבן זה, משא"כ ביבמות שמייירי לגבי היתר לבוא בקהל הרי שאין חיובם נוגע רק למייבם אלא זהו הלכה שנוגעת לכל כלל ישראל ולכן אע"פ שנהג כדיון מ"מ בשעה שנהג כרבותיו עשה איסור לפי ב"ה והבן שלו מאשה זו יהיה ממזר לבי"ה.

ואין מקום לקיים יותר מצוות מילה בבן זה

והנה דנו הפוסקים האם כאשר התיירו מאכל מסויים באכילה

רק משום כבוד שבת או משום הפסד מרובה, האם מותר לאכול מאכל זה גם לאחר השבת וכשאין הפסד מרובה ובפמ"ג (יו"ד משב"ז סימן צד סוף סק"ט) כתב דהיכא דאשתרי לכבוד שבת אשתרי לגמרי. ויעוין בשו"ת טוב טעם ודעת (מהדורא תלתא יו"א סימן קעב) שמאריך לדון בדבריו וכתב להביא ראיה לנידון זה מגמרא מפורשת דהנה במסכת יבמות דף לו ע"ב נאמר ספק ויבם שבאו לחלוק בנכסי מיתנא ספק אמר אנא בר מיתנא הוא ונכסי דידי הוא ויבם אמר את בראי דידי ולית לך ולא מידי בנכסי הוי ממון המוטל בספק וממון המוטל בספק חולקין, ספק ובני יבם שבאו לחלוק בנכסי יבם לבתר דפלגי יבם בנכסי מיתנא, בני יבם אמרי אייתי ראיה דאחונא את ושקול, אמר להו ספק מה נפשייכו אי אחוכון אנא הבו לי מנתא בהדיכו, ואי בר מיתנא אנא הבו לי פלגא דפלגא אבוכו בהדאי. ר' אבא אמר רב קם דינא ר' ירמיה אמר הדר דינא וקיייל להלכה דקם דינא כמבואר בשו"ע (ח"מ סימן רסח ס"ג ואבד"ע סימן קסג ס"ה).

ואם כן חזינן שהיבם שניפסק הדין נחשב הדבר שהדין נפסק כדאי ולא כספק ולכן אפילו אם אח"כ הטעם כבר לא שייך בכל זאת אמרינן שכיון שניפסק הדין הדין נשאר, וכותב הטוב טעם ודעת שאין לומר שהטעם שקם דינא הוא סברא מיוחדת בממונות מכת הפקר בי"ד הפקר או מכת מחילה, שהרי הגמ' אומרת שם לימא בפלוגתא דאדמון ורבנן קמיפלגי דתנן, מי שהלך למדינת הים ואבדה לו דרך שדהו אדמון אמר

ילך בקצרה והכ"א יקח לו דרך במאה מנה או יפרח בא"ר, והוינן בה לרבנן שפיר קאמר אדמון כי פליגי בהר דאתי מכת ארבעה אדמון סבר מצי א"ל מכל מקום דרכי נבך הוא, ורבנן סברי

וכיון שנוצר במילה שבבשרו נתייבם דעתו הרי שנחשב שמקיים מצוה כל הזמן

דא"ל אי שתקת שתקת ואי לא מהדרנא שטרלא למרייהו ולא מצינא לאשתעווי דינא בהדיהו, לימא ר' אבא דאמר כרבנן ור' ירמיה דאמר כאדמון יעו"ש.

והנה לכאורה יכלה הגמ' לומר שר' ירמיה ס"ל כרבנן דכתובות ושאינו התם בנידון של אבדה לו דרך שידע שהיה לו דרך ולכן מהל משא"כ בספק ויבם שהספק לא יודע את האמת בן מי הוא ולכן לא שייך מחילה וכן ר' אבא מצי ס"ל כאדמון דדוקא בספק שהיה פסק בי"ד אמרינן שהפקר בי"ד הפקר משא"כ באבדה לו דרך לא היה פסק בי"ד וממילא לא היה הפקר בי"ד, ומה שהגמ' לא אמרה סברות אלו מוכיח ר' שלמה קלוגר שהטעם שקם דינא אינו מכת הפקר בי"ד או מחילה אלא הוא דין קבוע אף בדיני איסור והיתר שכיון שנפסק נפסק יעו"ש.

ואם כן אולי נאמר שה"ה בעניינינו, כיון שבשעה שראובן מל את בנו הוא עשה על פי הוראת רבותיו, שאולי דינם כהוראת בית דין הרי שקם דינא. ולכן אע"פ שעכשיו הבן נהג כשיטת הגאונים מכל מקום הדין שנפסק לא נשתנה, ואינו צריך להטות דם ברית, והצעתו את דברי לגר"נ קרליין שליט"א ולא הסכים, וכנראה שס"ל שחובת הברית כל ימיו והיא מצוה מתמשכת וכמו שמבואר במסכת מנחות דף מג ע"ב בשעה שנכנס דוד לבית המרחץ וראה עצמו עומד ערום אמר אוי לי שאעמוד ערום בלא מצוה וכיון שנוצר במילה שבבשרו נתייבם דעתו הרי שנחשב שמקיים מצוה כל הזמן, וכיון שלפי מנהגו עכשיו נמצא שנימול תוך שמונה יום לו לחזור ולהטות דם ברית.

תשואות הן ואפריון נמטיה למור הגאון שליט"א שמסר לי ברוב טובו תשובה זו (עם הסכמתו לחיבור זה) ע"מ לפרסמה וטוב עין הוא יבורך.

ויקרא שמו בישראל

Mayer - מ א י ר, נ ה ו ר א י

It is a Talmudical name. They are two different names and both are ב"ש. Once someone had a son and wanted to call him by Mayer, but he already had a son named מאיר. מאיר שליט"א. When מרן שר התורה הגר"ק שליט"א said it is fine (even though the gemara in Eruvin in Eruvin (י"ג ע"ב) says that רבי מאיר רבי נהוראי who is not רבי מאיר (see end of Gemara Kedushin).

Mayan - מ א י נ

It is a new name. A בן ישראל for כינוי. When מרן שר התורה הגר"ק שליט"א was asked about it, he replied "There is such a name by the Sefardim, and it is named נהנו."

(מספרים ויקרא שמו בישראל ואוצר שמות חיים)

Mila Mysteries

עקידת - Binding the Baby:

It is an ancient *minhag* among the German Jews to bind the baby's legs before the *bris* to prevent the baby from interfering with the *mohel's* work.

Also, binding the baby commemorates עקידת יצחק.

The *mila* bandage, called "wickelschur" or "yiddische windel" was made by devout women, and was occasionally donated by the *Kvatterin*. Sometimes when the boy got married, it would be sewn onto the *tallis*. Some would make a "wimpel" belt out of it with which to bind the child in the *Sefer Torah* (connecting *bris* & *Torah*). Today, many *mohalim* use a soft gauze roll to bind the child. (*Minhagei Vormayza* [Worms] Pages 156, 240)

This *minhag* has now been adopted by many *Chassidish* courts, to the extent that this story is told over. The late *Satmar Rebbe*, R' *Yoilish Ztvk'l* was once *Sandek* at a *bris*, and after the baby was placed on his lap, he noticed that the child was not bound in the traditional manner. The *Rebbe* refused to be *Sandek* until the baby was brought back with the proper binding. The *Rebbe* did not want to deviate from the *מסורה* of his *אבות*.

Lighting candles by a Bris:

The *minhag* is to light candles where a *bris* is taking place (ש"ך יו"ד סי' רס"ה ס"ק כ"א). The lights enhance the festivity, while conveying a sense of solemnity. The *minhag* may have originated from the following *pesukim*: (*Mishlei* 6:23) וְתוֹרָה אִוֵּר, כִּי גַר מִצְוָה, and (*Mishlei* 20:27) נֶר יְהוָה, נְשָׁמַת אָדָם; as it is known that the infant receives his *neshamah* at the *mila*.

During the times of government persecution, ritual circumcision was prohibited and had to be kept a secret. Therefore, Jews would light a candle in the windows of the house where a *bris* was taking place, so that a passerby would know to attend (שיבולי הלקט, הל' מילה).

It is recommended to light twelve small candles near the wall of the *shul* where a *bris* is being performed. This is to symbolize the twelve שבטים. As well, there are three larger candles to be lit in front of the *aron kodesh* to symbolize the *אבות* (ערוך השולחן יו"ד סי' רסה ע"ו).

A Nice Vort for a Bris

Every *bris* begins with the *mohel* saying the *pesukim* which describe the heroism of *Pinchas*, and the subsequent reward of "*Brisi Shalom*" (*Bamidbar* 25,10-12). Why were these *pesukim* chosen? It is not, solely for the reason that it says the words *Brisi* and *Shalom*. If so, then a different set of *pesukim* could have been chosen. For example, when *Avaraham Avinu* was commanded to do a *bris* (*Bereishis* 17, 1-14) in that *parsha*, many *berachos* to *Klal Yisroel* are given. What must be a lesson behind the declaration of this specific *parsha*?

At every bris, a father overcomes his innate, overwhelming and unconditional love for his son

Pinchas is introduced as the grandson of *Aharon*; a man who personifies love and the pursuit of peace (אורב שלום).

(רד"ק שלום). When *Pinchas*, of all people, overcame his inherited predisposition to avoid controversy, and zealously avenged the crime on behalf of *Hashem*, the balance was restored and *Hashem's* anger abated.

The reward that *Pinchas* received, *Brisi Shalom*, seems inappropriate for the act of violence. In reality, peace without principles cannot stand. *Pinchas*, by fighting for principle, and by utilizing an attribute that was anti-ethical to his personality and upbringing, achieved true *shalom*. At every *bris*, a father overcomes his innate, overwhelming and uncon-

ditional love for his son, and performs, by proxy, what has been called a barbaric act. Thus, the appropriate introduction to the *bris* is the similar, though much more heroic and dramatic, action of *Pinchas*. Perhaps the discipline and unconditional love required for successful parenting.

Parents can raise their children in a traditional balanced way

The *Rambam* (*Moreh Nevuchim* 3:49) suggests that a reason for *bris mila* is curbing the male desire, which enables a Jewish man to resist temptation of immorality. If so, the introduction of *Pinchas'* zealotness is directly on point. *Pinchas'* zealotness restored that balance and saved us from *Hashem's* wrath.

Similarly, a *bris*, according to the *Rambam*, is necessary to achieve a proper balance to ensure that the powerful male *Yetzer Hara* be held in check. Therefore, the preceding *pesukim* describing how *Pinchas* achieved this critical balance, is quite an appropriate introduction to each *bris milah*.

At a *bris*, when we invoke the *pesukim* describing *Pinchas's* act and it's reward, we should be mindful of the lessons that apply to all generations. By learning these lessons and acting upon them, parents can raise their children in a traditional, balanced way and thereby be blessed, as was *Pinchas*, with the *beracha* of *Brisi Shalom*.

What's the Halacha?

A question was posed to Harav Chaim Pinchas Sheinberg zatzal and Rav Yitzchok Zilberstein shlit"z

A baby boy was born to a non religious family. The parents decided to give the boy the name at his *bris-Nimrod*. They told this to the *mohel* beforehand. He asked why? They answered simply, "we like the name!" The *mohel* is asking: how should he proceed?

Stay tuned to the next issue for the answer...

From last months issue- What's The Halacha?

This question was brought in front of none other than: Maran Rosh Hayeshiva R Ahron Leib Shtienman Zatzal

Someone was Zoche to be Chozer BTeshuva-B"H! He had a son. Mazal Tov! The Bris ly'h will be on time on the 8th day. While discussing who should be Sandek, he ran into a problem. He asked this gadol the following question: Who should he give sandek to? The Rav who made him frum (without him he would not be making a bris today) as hakaras hatov, the one who taught him about gedolei yisroel and everything that they do for us, OR a gadol that everyone, including his Rav, agrees that he is a bigger tzaddik and talmid chocham than he is? The malleh of a gadol, being a sandek?

R Ahron Leib's answer:

He should have Hakaras Hatov to the Rav who made him frum. Be מוכבד him with being Sandek.

He made you Frum. Nothing bad will come from it. Only רועלת.

Waiting 25 Years for Such a Bris!

From the book: *To Remain a Jew*,
The life of Rav Yitzchok Zilber

Once, in 1949, Rav Shlomo Bokov, the *mohel* in Saratov arrived in Kazan and performed a few *brisos*. He was about to return to the train station, when he found out that I just had a baby boy. The Rav immediately sold his ticket and waited the week in Kazan, as a result, leaving his wife alone with all of his grandchildren. When the day of my son's *bris* arrived, the Rav said he had been waiting for a *bris* like this one for twenty-five years.

The reason for his statement was this: In Kazan, a *bris mila* was not a common occurrence (only a few thousand Jews lived there.) And because the town

The Rav did not have a single opportunity to perform a bris on the eighth day

was poor and people could not afford to pay for a train ticket for the *mohel*, they would wait three to four months until a need for a few *brisos* accumulated. Then all the families who needed the *mohel's* services would split the price of the *mohel's* train ticket. Additionally, in 1924 there was a new law that forbade the release of new mothers from the hospital before their baby was nine days old. So, for twenty-five years, the Rav did not have a single opportunity to perform a *bris* on the eighth day, as commanded by the *Torah!*

Your Mohel,
R' Azi Deutsch

your1mohel@gmail.com
052-765-9459

So how did I arrange for Gita (my wife) to be released on the eighth day? The wife of the Minister of Health, Sofia Yosifovna Koshkina, a Jewish gynecologist, occupied an important position in

I am Jewish. I just had a son and I want my wife to be released from the hospital on the eighth day

the ministry, so I turned to her. I didn't know what sort of person she was, or whether she would turn me in or not, but I felt that I had to try. I would go to the office, take a look at her and decide on the spot how to proceed.

I entered and said, "I have a request. I am Jewish. I just had a son and I want my wife to be released from the hospital on the eighth day."

She asked me why. I explained that G-d commanded the Jews to perform circumcision on the eighth day. However, here the mothers were only released only on the ninth day.

Sofia Yosifovna wrote down the hospital's phone number. On the eighth day, I went to our neighbor, asked him to prepare everything, and invited friends not yet knowing whether or not

Either you get it done before sunset, or the sun will have to stand still!

my wife would be released. I decided to be ready just in case. At two o'clock, she was released and the *bris* took place on time on the eighth day as commanded.

After that, another Jew insisted on his wife's release on the eighth day and Harav Shlomo Bokov merited doing another *bris mila* in Kazan on time.

I went to thank Sofia Yosifovna. "You did a *mitzvah*, fulfilling one of G-d's commandments," I said.

She started to cry, "I know what a *mitzvah* is. But what worth is a *mitzvah* from a woman who is married to a non-Jew!?"

Layout and design by Aviva Lewitan
a.springgraphic@gmail.com 053.410.9987

מעשה שהיה כך היה

Stopping the Sun for a Bris

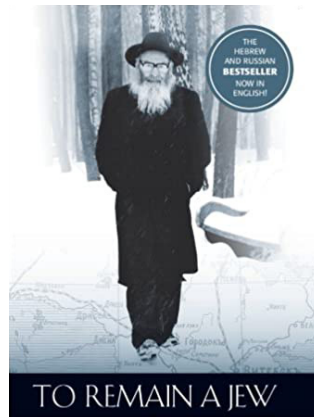
Once Rav Yitzchok arranged with a *mohel* to give a *bris* to newborn of recent immigrants. Rav Yitzchok was far away from where the *bris* was being held. Hoping to get there on time, he tried to stop any kind of transportation he could. In the end he arrived at the *bris*...

on a motorcycle! The *mohel* finished the *bris* he was performing, looked at his watch and said, "that's it. We're not doing anymore. There is only one minute left until sunset."

Rav Yitzchok pounded his fist on the table. "I have a certificate of rabbinical ordination from Harav Moshe Feinstein, and I am ordering you to do it. Either you get it done before sunset, or the sun will have to stand still!"

The *mohel* complied. When he finished, the clouds dispersed, revealing a ray of sunlight! Since then, whenever that *mohel* meets Rav Zilber, he always reminds him of how he "stopped the sun."

In all these years, I only heard of one time when Rav Yitzchok Zilber used his authority as a *rabbi*; for this *bris*.

The Life of Rav Yitzchok Zilber

"In the biting, forbidding winds of Communist Russia, one man staunchly refused to submit. Not through terrible imprisonment, and not under the threat of mortal peril. In this magnificent story, Rav Yitzchok Zilber's devotion and sacrifice for Torah Judaism under oppression shines through. Rav Yitzchok was renowned for standing up for his beliefs and encouraging hundreds of others to do the same." Read all about in the book- *To Remain a Jew*.

Secret Segulos

It is a Segulah to cover the baby's head during the bris. By doing so it will cause the child to have יראת שמים. (In the name of Harav Shlomo Zalman Aurebach Zatzal) ראה עוד איך שמרן שר התורה שליט"א נוהג שעושה) פנדרקות

If one would drink from the כוס that they used for the המילה ורפואה. ע"פ ברכות המילה (האורות היים הלי מילה)

To exert oneself with physical effort and "break a sweat" while preparing the seuda for the bris mila. It is a segulah to have his עבירות erased. (ע"פ השע"ת או"ח ס' ר"נ סק"ב וע"פ סר"ה פתי"ח סק"י)